

Dua Të Gjej Rrugën e Kthimit Te Perëndia.

Etje Për Më Shumë! (pjesa 1 nga 5)

Përshëndetje! Gëzohem shumë që ke ardhur në festimin e kishës sonë, sidomos për ty që ke ardhur për herë të parë. Festimi sot është shumë i bukur apo vetëm mua më duket kështu?!

Kush e ka lexuar këtë librin (trego Biblën)? Unë di që shumë persona e kanë marrë dhe lexuar, pa numëruar shokët/shoqet të cilëve ua ke dërguar ti këtë libër. Të nxis t'ia japësh këtë libër 3-4 personave gjatë javës që vjen. Njerëzit rreth e qark nesh, duan ta dinë, duan ta njohin, duan të kthehen te Perëndia.

Një nga përshkrimet më të bukura që kam dëgjuar nga besimtarë: *“Ky libër është si antipastë shpirtërore, që të hap oreksin për të ditur më shumë për Perëndinë”*.

Lutem dhe besoj që shumë persona sot ose gjatë javëve në vazhdim do ta gjejnë ose do ta rigjejnë Perëndinë. Nga e di unë këtë?

"Do të më kërkoni dhe do të më gjeni, sepse do të më kërkoni me gjithë zemrën tuaj". Jeremia 29:13.

Udhëtimi Fillon Këtu. Ti mund ta gjesësh rrugën për te Perëndia. Prandaj, eja ta nisim udhëtimin së bashku për t'u kthyer dhe rikthyer te Perëndia, për t'u forcuar në Zotin çdo ditë, çdo javë.

Përshkrimi më i bukur i kthimit te Perëndia: Jezusi tregoi

historinë e një djaloshi që vendosi të shkonte për të kërkuar për një jetë më të mirë por përfundoi i humbur dhe i vetmuar.

Le ta shohim këtë histori të bukur. Hape Biblën. Disa e kanë dëgjuar shumë herë; disa 1 apo 2 herë dhe për disa mund të jetë hera e parë. Le ta bëjmë si në kohët e vjetra, të çohemi në këmbë kur lexohet Shkrimi. Le të rrimë në këmbë deri në fund të pasazhit.

Luka 15:11-24 (Bibla)

11. Një njeri kishte dy bij. **12.** Më i riu i tyre i tha babait: "Atë, më jep pjesën e pasurisë që më takon". Dhe i ati ua ndau mes tyre pasurinë. **13.** Mbas pak ditësh biri më i ri mblodhi çdo gjë, shkoi në një vend të largët dhe atje e prishi gjithë pasurinë, duke bërë një jetë të shthurur.

14. Por, si i shpenzoi të gjitha, në atë vend ra një zi e madhe buke, dhe ai filloi të jetë në hall. **15.** Atëherë shkoi e iu ngjit pas një banori të atij vendi, i cili e çoi në arat e tij që të ruajë derrat. **16.** Dhe ai dëshironte të mbushte barkun me lendet që hanin derrat, por askush nuk ia jepte.

17. Atëherë erdhi në vete dhe tha: "Sa punëtorëve mëditës të atit tim u tepron buka, kurse unë po vdes nga uria!

18. Do të çohem dhe do të shkoj tek im atë dhe do t'i them: Atë, mëkatova kundër qiellit dhe para teje; **19.** nuk jam më i denjë të quhem yt bir; trajtomë si një nga mëditësit e tu".

20. U çua, pra, dhe shkoi tek i ati. Por kur ishte ende larg, i ati e pa dhe dhembshuri; u lëshua vrap, ra mbi qafën e tij dhe e puthi. **21.** Dhe i biri i tha: "O atë, mëkatova kundër qiellit dhe para teje dhe nuk jam më i denjë të quhem biri yt".

22. Por i ati u tha shërbëtorëve të vet: "Sillni këtu rrobën më të bukur dhe visheni, i vini një unazë në gisht dhe sandale në

këmbë. 23. Nxirrni jashtë viçin e majmur dhe thereni; të hamë dhe të gëzohemi,

24. sepse ky biri im kishte vdekur dhe u kthye në jetë, kishte humbur dhe u gjet përsëri". Dhe filluan të bënin një festë të madhe.

Le të ulemi... Ky është pasazhi bazë që do të flasim këto javë. Kaq i bukur, kaq shumë gjëra për të mësuar për Perëndinë dhe karakterin e Tij, për ne që vijmë - ikim dhe rikthehemi prapë tek Ai.

Sa e sa persona e kanë gjetur rrugën e shpëtimit në kishën tonë. Disa nga një shok, disa nga një ftesë, disa të tjerë ndoshta nga një mesazh që është ndarë këtu... Kush e ka gjetur rrugën për te Perëndia këtë kohë? Po këtë muaj?

Sa bukur! Ka njerëz që kur e gjejnë rrugën e kthimit te Perëndia, kanë një histori të madhe dhe të fuqishme fare, të lenë pa mend kur e dëgjon se çfarë ndryshimi të madh ka bërë Perëndia në jetën e tyre. Për disa të tjerë ka qenë ndryshim dhe udhëtim i ngadaltë, javë pas jave, muaj pas muaji, vit pas viti derisa janë bindur që kjo është rruga e duhur.

Shumë nga ju që jeni këtu e keni gjetur rrugën e kthimit te Perëndia por ma do mendja që ka disa që janë të rinj dhe janë në hapat e tyre të parë në udhëtimin për të gjetur rrugën e kthimit te Perëndia. Ndoshta për dikë sot është hapi i parë fare në këtë udhëtim.

Në gjithë këto vite shërbesë, kam parë shumë persona si e kanë gjetur rrugën e tyre te Perëndia. Për disa ka qenë sikur po i merrje për dore dhe po ua tregojë hap pas hapi udhëtimin e tyre

drejt Perëndisë.

(Foto: Rrugë në Mal)

Po mendoja, sa më shumë persona ecin dhe e ndjekin këtë rrugë, këtë udhëtim drejt Perëndisë, e di çfarë? Ajo bëhet si rrugë e shkelur mirë, rrugë shumë e dallueshme.

Ndjesia e parë që kemi kur takojmë dikë që është në kërkim të rrugës për te Perëndia, jemi gati t'u themi: "Shoku, ja ku e ke rrugën. Jepi vetë drejtim, gjeje vetë, ja andej është".

Por në këtë rrugë, nëse i lemë njerëzit ta gjejnë vetë rrugën, do të jetë e vështirë, se nuk ka shumë tabela rrugës; ku duhet të kthehem? Erdha deri këtu po tani nga të shkoj? Nga t'ia mbaj? Në këtë seri me 5 pjesë do të dëgjojmë fragmente nga historia e shumë personave, sesi e kanë gjetur ata rrugën e tyre drejt Perëndisë.

(jepen dëshmi nga persona nga kisha, si e kanë gjetur rrugën e tyre te Perëndia)

Dëshmi të veçanta apo jo? (përmblihd dëshmitë *(ndryshimi fillon ne shtëpinë tënde, fillo të rregullosh shtëpinë tënde)*)

E di çfarë? Gjatë këtyre 5 të dielave, do të doja të dëgjoja historinë tënde gjithashtu. A e gjeti ndonjëri veten te historia e këtyre të treve apo te ndonjë pjesë e tyre?

Historitë e jetëve tona janë të ndryshme por ama kanë edhe gjëra të përbashkëta. Një nga të përbashkëtat është ai boshllëku që ndjen dhe që s'e mbush dot asgjë... është ajo etja që ti ndjen apo e gjen veten në vende që kurrë s'do të doje të përfundoje. Ke edhe atë ndjesinë, që duhet të ketë më shumë se kaq në jetë.

(Foto: toka e tharë)

Do të shikojmë javë pas jave, se si në këtë udhëtim, njerëzit kanë 5 ETJE të ndryshme të cilat dalin herë pas here. Këto dalin në jetën e përditshme, dalin gjatë bisedave me shokët, dalin nga historitë që dëgjojmë, filmat që shikojmë apo nga këngët që dëgjojmë...

Ka shumë këngë që dëgjojmë çdo ditë, që flasin për këto etjet, dëshira të thella që ka çdo njeri.

Një ndër to është etja për t'u ndjerë i dashur nga dikush apo të paturit të mundësisë të duash dikë. Po lexoja diçka për personat që martohen shumë herë: Po e gjetë kush e mban rekordin? Sa është numri më i madh i martesave që ka bërë një person? Plot 29 herë. Martesa e tij më e gjatë ishte 7 vjet ndërsa martesa më e shkurtër ishte 19 ditë. Çfarë do t'i thoje këtij personi po ta kishe përballë? A e di se ç'do t'i thoja unë? *"O shoku, po pse nuk ndalove me këtë punën e martesave tek e 3-ta, e 4-ta, maksimumi te e 5-ta? Po te e 10-ta pse nuk ndalove, ja dhe te 15-ta, pse deri 29 mo vëlla?"*

Pse nuk hiqte dorë ky njeri, çfarë po kërkonte?

Po ne, pse nuk heqim dorë që në lidhjen e parë? *"Vajzat qenkan të poshtra, djemtë qenkan mashtrues; nuk dua të lidhem më sa të jetë jeta."* Pse nuk themi kështu?

E vërteta është se marrëdhëniet me njerëzit janë muhabet i vështirë. Shokët/shoqet na lëndojnë, na lënë pas dore, na hedhin tutje, na ofendojnë. Njerëzit e martuar divorcohen e shkojnë e martohen prapë.

1. Ne jemi të etur për tu ndjerë të dashur nga dikush.

Si shpjegohet kjo punë? Brenda secilit prej nesh është një etje e madhe për t'i dhënë dashuri dikujt dhe për të marrë dashuri nga dikush.

2. Etja për qëllim.

Le te kthehemi në kohë. Mendo kur ishe i vogël, 5-6 vjeç. Çfarë doje të bëheshe kur të rriteshe? Thuaji dikujt që ke në djathtë ose në të majtë: "*Çfarë doje të bëheshe kur ishe i vogël?*". Ndoshta ke dashur të bëheshe mësues, doktor. Shumica e çunave të vegjël më parë donin të bëheshin shoferë. Çfarë ishte ajo që doje ti? Stiliste, astronaut, shitëse... (ndaj çfarë doje të bëheshe ti kur të rriteshe)

Pyetja është: Pse ëndërronim në atë moshë për një punë? Ç'na duhej puna në atë moshë? Ti s'kishe nevojë të paguaje qeranë apo shpenzimet e muajit. Pse të duhej puna? Ti akoma s'kishe mësuar të lexoje mirë dhe po mendoje për një punë tënden.

E di? Sepse thellë brenda çdo personi është kjo etja për një qëllim në jetë, etja për të sjellë ndryshim, për të bërë diçka me jetën tënde. Është kjo etja e madhe për një qëllim, synim në jetë.

3. Etja për kuptim të qartë.

Ne duam të dimë kuptimin e PSE-ve të mëdha dhe të vogla. Ashtu vijnë gjërat në jetë; nganjëherë bëhen shumë gjëra dhe bëhet një lëmsh i madh dhe ti do të dish pse-në, do të dish kuptimin e këtyre gjërave që po ndodhin.

"Perëndi, nëse Ti je i mirë, pse ndodhi kjo apo ajo gjë? Pse u sëmur personi që unë dua më shumë? Pse nuk po ecën kjo gjë? Cili është qëllimi i jetës? Ç'dua unë këtu? Pse jam këtu?"

Dhimbja të shtyn të bësh pyetje të tilla. Ti do arsyen, logjikën, sepse të duket e padrejtë ajo që po ndodh.

Arsyeja pse ndihesh ashtu është se Perëndia të ka formuar të tillë. Ti e ke brenda vetes etjen për kuptim, për domethënie.

Ne jemi formuar të tillë, me këto etjet e mëdha brenda vetes, për t'u dashur, për të ditur qëllimin dhe kuptimin e jetës. Nuk ka asgjë të keqe që të kemi këto lloj etjesh, problemi është se ne mundohemi t'i shuajmë këto etje sipas qejfit tonë.

Problemi del kur mundohemi t'u përgjigjemi këtyre etjeve, duke mos përfshirë Perëndinë.

Historia më fantastike në Bibël që përshtatet me etjet që kemi është ajo që pamë pak më parë. Historia e djalit të humbur ose plangprishës te **Luka 15**.

Ky djalosh kishte një etje të madhe; duhet të ketë më shumë sa kaq. Në kontekstin kur është shkruar kjo histori, të kërkoje trashëgiminë siç bëri ai, ishte diçka shumë fyese, sjellje plotësisht e pacipë. Sepse jo vetëm që duhet të prisje të vdiste babai që të merrje trashëgiminë, por pritej që i vogli të kujdesej për të atin, kur ai të plakej.

E thënë me fjalët e sotme do të ishte: "*Dëgjo baba, unë nuk dua t'ja di sesi do ta shtysh pleqërinë ti apo me kë do të rrish. Unë dua lekët që më takojne mua dhe i dua sot, se jam për rrugë nesër. Pasaportën e nxorra, m'i jep njëçikë lekët, se kam rezervuar biletën*".

Ishte shumë ofendim. Po prit pak, para se t'i bëjmë gjyqin këtij djalit dhe t'i themi sa keq u soll ky i ri me të atin, a nuk është në një farë forme e njëjta gjë edhe për ne? Ajo që ai tha me zë të lartë, është e njëjta gjë që ndjejmë edhe ne përbrenda në forma të ndryshme.

A nuk thua edhe ti brenda vetes: "*Jeta nuk po sjell atë që unë prisja, atë që unë doja? Jeta nuk po më jep atë që unë meritoj.*" A je ndjerë kështu? Herë pas here të gjithë ndihemi kështu.

Prit t'ju habis pak; të kesh etje për më shumë, nuk është çudi e madhe, sepse ti kështu je formuar. Nuk po them që çdo gjë që duam dhe dëshirojmë është e mirë apo e shëndetshme, por këto etjet e mëdha brenda nesh... ne jemi krijuar me to. Secila nga keto etje të medha vjen nga Perëndia.

Te kjo historia jonë, djali ishte i bindur që duhet të ikte nga i ati që të gjente përgjigje për pyetjet e jetës së tij, që të shuante etjet e jetës. Mendonte që duhet të ikte larg të atit për këtë gjë.

Luka 15:13 "*...biri më i ri ... shkoi në një vend të largët dhe atje e prishi gjithë pasurinë, duke bërë një jetë të shthurur.*"

Nuk na tregohen shumë detaje se çfarë bëri djali kur ishte larg, thuhet vetëm që *prishi gjithë pasurinë me një jetë të shthurur*. Mendoj se Jezusi ia la imagjinatës sonë këtë pjesën, jetë e shthurur. Çfarë imagjinoi kur lexon këtë pjesë? Në verë, të shkon mendja andej nga plazhet e Greqisë në ndonjë ishull ku bëhet plazhi me pak ose aspak rroba. Në dimër ose stinë tjetër, të shkon mendja andej nga Amsterdami.

E imagjinoi këtë tipin nëpër "Club-e", pije për të gjithë, vetë duke pirë alkool pa fund dhe goca vërdallë që i plotësonin çdo dëshirë. Thuhet vetëm, jetë e shthurur. Imagjinoje vetë këtë pjesë.

E keqja e kësaj pjese është se gjithë këta ishin shokë lekësh; që i bie, kur nuk ka më lek, a do të ketë më shokë? Ja ta shohim.

14. *Por, si i shpenzoi të gjitha, në atë vend ra një zi e madhe buke, dhe ai filloi të jetë në hall.*

U mbaruan lekët dhe nuk kishte më as jetë nate, as jetë dite. S'kishte as për ngrenë dhe s'kishte më as shokë.

15. *Atëherë shkoi e iu ngjit pas një banori të atij vendi, i cili e çoi në arat e tij që të ruajë derrat.*

16. *Dhe ai dëshironte të mbushte barkun me lendet që hanin derrat, por askush nuk ia jepte.*

Etja e tij e madhe për dashuri nuk u shua kur jetoj jetë të shthurur apo kur gjeti shumë gra.

Etja e tij për qëllim nuk u shua kur ai pati një sukses të menjëhershëm; nga zero lek në shumë lek dhe famë.

Etja për të gjetur kuptimin, shpjegimin e pyetjeve të vështira, nuk doli siç e priste ai. Sepse gjërat nuk ndodhën ashtu siç priste ai. Pyetjet e tij të mëdha prapë ngelën pa përgjigje: *"Pse nuk ecën gjërat siç i planifikova? Pse ngela pa kokërr leku? Si përfundova në një vend të tillë?"*

A ju duket kjo histori, këto pyetje të njohura? Disa nga historitë e jetës sonë, janë më pak dramatike se kjo. Disa ka mundësi që janë më shumë dramatike. Disa janë më të dhimbshme, disa më pak të dhimbshme.

Arsyeja pse Jezusi e tregoi këtë histori ishte që të gjithë ne të arrijmë ta gjejmë rrugën e kthimit për në shtëpi, rrugën e kthimit te Perëndia. Kjo na sjell në një pyetje të madhe që nuk duhet t'i përgjigjemi vetëm një herë në jetë, por duhet t'i përgjigjemi herë pas here.

Ku shkon për t'i shuar, për t'i ngopur këto etje të mëdha, që mesa kuptojmë janë dhënë nga Perëndia?!

Ku shkon sot? Ku do të shkosh nesër, këtë javë, pas kësaj jave, sa herë që këto etje janë aty dhe kërkojnë që ti të bësh diçka? Ku do të shkosh për t'i shuar, për t'u ngopur?

A do t'i lejosh këto etje që të të afrojnë te Perëndia apo do t'i lejosh që të të largojnë nga Perëndia?

Kjo seri e re që filluam sot, për disa prej jush mund të jetë hapi i parë ose hapat e parë drejt rrugës për te Perëndia. Kurse për pjesën tjetër është udhëtim i përditshëm me Perëndinë. Ti e gjen një herë rrugën për te Ai, por vazhdon të ecësh në këtë rrugë çdo ditë të jetës me Të, duke u bërë i ngjashëm në karakter si Ai përditë e më shumë.

Prandaj është me 5 pjesë kjo seri, nuk është vetëm një pjesë ku ti e gjen Perëndinë dhe kaq. Jo, është udhëtim i përditshëm, i përjavshëm me Perëndinë. Do të shikojmë 5 Etje të cilat i ngop, i shuan vetëm Perëndia.

Sot po shikojmë, Etje për më shumë dhe janë etje që i ka vënë Perëndia brenda nesh. Ti nuk i sajove rrugës, i ka vendosur Perëndia brenda teje.

Etje për të dashur dhe për t'u dashur.

Etje për qëllim.

Etje për kuptim.

Ajo që përpiqet të na mësojë Jezusi nga kjo histori është se këto etje nuk shuhen duke ikur nga Perëndia, por duke shkuar drejt Perëndisë.

Një histori që m'u duk shumë e veçantë ishte e Blaise Paskal, matematicieni i njohur i shek. 17, dhe një nga njerëzit më të respektuar të kohës së tij. Ai e gjeti rrugën e kthimit te Perëndia. Ai e njihte Perëndinë por nuk është se ndiqte Perëndinë. Pastaj një natë pati një përjetim të veçantë me Perëndinë dhe kjo ia ndryshoi zemrën dhe jetën. Ky përjetim kaq i madh dhe i bukur e nxiti Paskalin të fliste me shokët dhe miqtë e tij që t'i ndihmonte ata të gjenin rrugën e kthimit te Perëndia.

Ai madje arriti në atë pikë sa i nxiste me të madhe: *"Vetëm provojeni, vetëm provojeni një herë Perëndinë dhe shikoni nëse do t'ju ndryshohet jeta."*

Vini një bast me Perëndinë.

Le t'i peshojmë gjërat, çfarë fitojmë dhe çfarë humbasim në këtë bast që Perëndia ekziston... Nëse ti fiton, i fiton të gjitha, por nëse humbet bastin, nuk ke humbur asgjë. Prandaj le të vëmë bast pa hezituar që Perëndia ekziston dhe që është një Perëndi që të do ty. Vini një bast me Perëndinë. Nëse e gjen Perëndinë do të gjesh burimin e dashurisë së përjetshme, atë lloj burimi që ke një jetë që e kërkon dhe e dëshiron. Kur të gjesh Perëndinë, jeta jote do të marrë kuptim.

Sfida, basti që do të vëmë këto javë është; bëj këtë lutje të thjeshtë. Nëse nuk do ta quash lutje, quaje citim apo çfarë të duash. Thuaj Atij: *"Perëndi, nëse Ti je i vërtetë, unë dua të të gjej, m'u shfaq Ti mua, bëje të mundur që të të gjej."*

Për disa nga ju, lutja është diçka e përditshme. Por prapë këtë javë dua të të nxis t'ia hapësh zemrën Perëndisë që të të

ndihmojë të afroresh më tepër me Të, që miqësia jote me Të, të jetë më e fortë dhe më bukur.

"Perëndi, nëse Ti je i vërtetë, unë dua të të gjej, m'u shfaq Ti mua, bëje të mundur që të të gjej. Më ndihmo të kuptoj që ti je Ai që i mungon jetës sime."

Dua që për 30 ditë të nisim këtë udhëtim bashkë. Nuk ka rëndësi se ku je në udhëtimin tënd me Perëndinë. Ndoshta po hedh hapin e parë sot. Ndoshta po hedh hapat e parë sot, ndoshta ke bërë goxha rrugë me Perëndinë.

Lutu bashkë me mua këto ditë. Lexo një kapitull nga Bibla. Kemi zgjedhur Veprat e Apostujve. Është libër i veçantë sepse është fillimi i udhëtimit të mijëra njerëzve drejt Perëndisë.

Shiko sesi kanë nisur udhëtimin e tyre kaq shumë njerëz.

Lutu, lutu me lutje të thjeshta çdo ditë, me fjalë zemre.

Ti ke nevojë për t'u lutur, unë kam nevojë për t'u lutur. Nëse unë nuk jam i kujdesshëm në udhëtimin tim me Perëndinë, do të shpërqendrohem dhe do të marr kot.

Nuk ke nevojë vetëm ti për t'u lutur. Unë do të lutem bashkë me ty këto 30 ditë dhe do të jemi të gjithë bashkë në këtë udhëtim.

Ku shkon ose ku do shkosh për t'i plotësuar etjet që ka çdo njeri? Ato etje vijnë nga Perëndia. Ose do t'i lejosh që të të afrojnë dhe të ngopesh e të t'i shuajë Ai ato etje. Ose do ikësh në kërkim për t'i shuar diku tjetër.

Imagjino sikur Perëndia të të ngopë ty plotësisht, ta shuajë plotësisht etjen tënde për dashuri, për qëllim dhe kuptim.

Imagjino sikur të mos të të duhet të vraposh në asnjë vend për të shuar këto etje por t'i gjesh të gjitha në një vend.

Imagjino sikur të jesh në atë fazë që nuk ke nevojë të kërkosh qëllimin apo kuptimin e jetës, sepse e ke gjetur tashmë.

Imagjino t'i kesh të plotësuara këto etje dhe të mos duhet të kërkosh më për to.

Kjo është lutja ime për secilin në këto 30 ditë të udhëtimit tonë.

Lutemi bashkë!